

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

ว่าด้วย วินัยนักศึกษาและการดำเนินการทางวินัย

พ.ศ.๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับ ว่าด้วยวินัยนักศึกษาและการดำเนินการทางวินัย เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี มีวินัยในตนเอง ดำรงไว้ซึ่งความถูกต้องดีงาม ความสงบสุขของส่วนรวมและรักษาไว้ซึ่งชื่อเสียงเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และโดยมติสภามหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ว่าด้วย วินัยนักศึกษาและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“รองอธิการบดี” หมายความว่า รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“คณบดี” หมายความว่า คณบดีของคณะหรือวิทยาลัยที่เป็นส่วนงานภายในที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตามกฎกระทรวงการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“คณะ” หมายความว่า คณะหรือวิทยาลัยที่เป็นส่วนงานภายในที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตามกฎกระทรวงการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บิดา มารดา หรือบุคคลซึ่งมีหลักฐานแสดงตนว่าเป็นผู้ปกครองหรือผู้ให้การดูแลนักศึกษา

“อาวุธ” หมายความว่า สิ่งซึ่งไม่เป็นอาวุธโดยสภาพ แต่ซึ่งได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ คำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจตีความ และวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

วินัยนักศึกษาและโทษทางวินัย

ข้อ ๖ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศและคำสั่งของมหาวิทยาลัย และต้องรักษาวินัยที่กำหนดไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ ๗ นักศึกษาต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อ ๘ นักศึกษาต้องประพฤติตนให้สมกับการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) รักษาความสามัคคีระหว่างกัน ประพฤติตนเป็นพลเมืองดี รักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย และเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย

(๒) เป็นผู้ที่มีศีลธรรมและจรรยาบรรณอันดี

(๓) ไม่กระทำการใด ๆ อันจะสร้างความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย

(๔) ไม่แสดงตนหรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อความรำคาญหรือเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้อื่น

(๕) เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำตักเตือนของคณาจารย์ หรือผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ข้อ ๘ ในกรณีดังต่อไปนี้ นักศึกษาต้องแต่งกายตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ว่าด้วย
เครื่องแบบ เครื่องหมายและเครื่องแต่งกายนักศึกษา

- (๑) การเข้าชั้นเรียน
- (๒) การเข้าสอบ
- (๓) การติดต่อรับบริการจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของมหาวิทยาลัย
- (๔) การเข้าร่วมในงานพิธี
- (๕) อื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๐ นักศึกษาผู้ใดไม่ถือปฏิบัติตามข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และ ข้อ ๙ หรือกระทำการ
ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัย

- (๑) ชกนำผู้อื่นให้หลงประพฤติผิดวินัย
- (๒) แสดงอาการไม่เคารพหรือไม่สุภาพต่ออาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่
ของมหาวิทยาลัย
- (๓) สูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย
- (๔) กระทำการโดยมิชอบเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของส่วนรวมหรือของมหาวิทยาลัย
ได้รับความเสียหาย
- (๕) ก่อความรำคาญหรือสร้างความเดือดร้อนเสียหายแก่ผู้อื่นหรือส่วนรวม
เช่น การส่งเสียงดังรบกวนยามวิกาล ขับขี่ยานพาหนะในลักษณะที่ก่อความเดือดร้อนรำคาญหรือมิชอบด้วย
กฎหมาย

(๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท

ข้อ ๑๑ การกระทำต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรง

- (๑) ตกเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลย ในความผิดตามกฎหมายที่มีโทษทางอาญา
เว้นแต่ความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือเป็นความผิดลหุโทษ
- (๒) ซื้อ ขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน เสพหรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสุรา
หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมาอย่างอื่น หรือยาเสพติดภายในมหาวิทยาลัย เว้นแต่เป็นการ
ทดลองทางวิชาการหรือเป็นการฝึกปฏิบัติในการเรียนการสอน
- (๓) พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิดเข้ามาภายในมหาวิทยาลัย
- (๔) ใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชิญหรือข่มขืนใจ อาจารย์ เจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย
นักศึกษา หรือผู้อื่น
- (๕) ตระเตรียมกระทำการใดอันฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรง หรือกระทำการใด
อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๖) กระทำการใดโดยมิชอบเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของส่วนรวมหรือของ
มหาวิทยาลัย ได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๗) กระทำการ ก่อ ยุยงส่งเสริม หรือสนับสนุนให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงหรือ
ความไม่สงบเรียบร้อยในบริเวณมหาวิทยาลัย

(๘) มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางอนาจาร หรือเชิงขู้สาว ซึ่งขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือไม่เหมาะสมต่อการเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี

(๙) เล่นหรือจัดให้มีการเล่นการพนัน หรือมั่วสุมในวงการเล่นภายในมหาวิทยาลัย

(๑๐) จัดทำ ดัดแปลง ส่งต่อ ทำให้แพร่หลาย ซึ่งสื่อ ภาพ หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นและมหาวิทยาลัย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี ของประชาชน

(๑๓) ทุจริตในการสอบ

(๑๔) จงใจกระทำการคัดลอก เลียนแบบ งานอันมีลิขสิทธิ์ สิทธิบัตรและ เครื่องหมายทางการค้าของผู้ใด มาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ

ข้อ ๑๒ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังนี้

(๑) ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษร

(๓) พักการศึกษาหรือพักการเสนอขออนุมัติปริญญา

มีกำหนดไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(๔) พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๕) พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา และลบชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

.....

ข้อ ๑๓ กรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏโดยชัดแจ้งว่านักศึกษาผู้ใดมีพฤติกรรมหรือกระทำความผิดทางวินัยซึ่งไม่เขินร้ายแรงและเป็นความผิดเล็กน้อย ให้คณบดีที่เกี่ยวข้องเรียกนักศึกษาผู้นั้นมา ว่ากล่าวตักเตือนให้ยุติหรือระงับการกระทำและให้มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยไม่ต้องแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๑๔ กรณีที่มีการกล่าวหาว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัยหรือส่อไปในทางประพฤติ ผิดวินัยอันพึงต้องได้รับโทษตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย

(๑) คณบดีหรือรองคณบดีที่คณบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) คณาจารย์ จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ

(๓) นิติกรของมหาวิทยาลัยหรือผู้ที่มีความรู้ด้านกฎหมาย เป็นกรรมการ

(๔) ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษาหรือผู้ที่ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา

มอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๕) เจ้าหน้าที่กองพัฒนานักศึกษา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๕ กรณีมีการกล่าวหาว่านักศึกษาซึ่งมาจากหลายคณะกระทำความผิดวินัยหรือส่อไปในทางประพฤติผิดวินัยอันพึงต้องได้รับโทษตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนประกอบด้วย

- (๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) คณบดีหรือรองคณบดีที่คณบดีมอบหมาย เป็นกรรมการ
- (๓) คณาจารย์ จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ
- (๔) นิติกรของมหาวิทยาลัยหรือผู้ที่มีความรู้ด้านกฎหมาย เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษาหรือผู้ที่ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษามอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๖) เจ้าหน้าที่กองพัฒนานักศึกษา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๑๖ การสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) แจ้งข้อกล่าวหาและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบทุกข้อหา และถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ หากผู้ถูกกล่าวหาให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธ ให้บันทึกคำให้การนั้นไว้

(๒) รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามข้อกล่าวหา หากเป็นพยานบุคคลให้มีบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลนั้นไว้ แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง เมื่อถูกต้องแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อรับรองในบันทึกถ้อยคำพยานนั้นด้วย ถ้าหากไม่ยอมลงลายมือชื่อ ก็ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำไว้

(๓) ประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา

(๔) แจ้งพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะให้การแก้ข้อกล่าวหาอย่างไรหรือไม่ โดยต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาได้มีโอกาสให้การแก้ข้อกล่าวหาและนำเสนอพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหาได้อย่างเต็มที่ และบันทึกคำให้การนั้นไว้แล้วอ่านให้ผู้ให้การทราบ เมื่อถูกต้องแล้วให้ผู้ให้การลงลายมือชื่อรับรองไว้ในบันทึกนั้น หากไม่ยอมลงชื่อให้บันทึกไว้

(๕) ในกรณีที่นักศึกษาที่ถูกกล่าวหาป่วยเปื่อย หรือจิตใจหลบลี้งการรับทราบข้อกล่าวหา การถามคำให้การ หรือไม่ให้ความร่วมมืออย่างใด ๆ ให้บันทึกพฤติการณ์ไว้เป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวน

(๖) เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้ประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาพยานหลักฐานทั้งที่สนับสนุนข้อกล่าวหาและที่แก้ข้อกล่าวหา แล้วสรุปสำนวนการสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยหรือไม่ หรือเป็นความผิดวินัยกรณีใด โดยสำนวนการสอบสวนต้องแสดงถึงข้อกฎหมายที่อ้างอิง และข้อเท็จจริงที่พิจารณาได้ความ และความเห็นว่าจะได้รับการลงโทษสถานใด แล้วเสนออธิการบดีพิจารณา

การประชุมต้องมีคณะกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งจึงเป็นองค์ประชุม การลงมติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๗ ระยะเวลาทำการสอบสวน ให้ดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนรับทราบคำสั่งแต่งตั้ง หากยังไม่แล้วเสร็จให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอขอขยายระยะเวลาสอบสวนต่ออธิการบดี ได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกิน ๓๐ วัน

ในกรณีที่สอบสวนไม่แล้วเสร็จ ให้อธิการบดีพิจารณาขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็น และสมควร

ข้อ ๑๘ เมื่อได้รับสรุปสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้อธิการบดีพิจารณาสั่งลงโทษตาม ข้อ ๑๒ ตามที่อธิการบดีเห็นสมควรโดยเร็ว

การสั่งลงโทษตามวรรคหนึ่ง ให้ออกเป็นคำสั่งมหาวิทยาลัย และต้องแจ้งคำสั่งให้ผู้ที่ เกี่ยวข้องทราบ ดังนี้

- (๑) ผู้ถูกสั่งลงโทษ
- (๒) คณะที่เกี่ยวข้อง
- (๓) สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
- (๔) อื่น ๆ ตามที่อธิการบดีเห็นสมควร

ข้อ ๑๙ โทษทางวินัยตามข้อ ๑๒ ให้ลงโทษตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) การว่ากล่าวตักเตือน ให้ใช้สำหรับการกระทำผิดวินัยตามข้อ ๑๐ และเป็นความผิดเล็กน้อย โดยให้เป็นไปตามข้อ ๑๓ แห่งข้อบังคับนี้

(๒) การทำทัณฑ์บน ใช้สำหรับกรณีกระทำผิดวินัยตามข้อ ๑๐ หรือกรณีมีการ กระทำความผิดซ้ำในลักษณะเดียวกับที่เคยถูกลงโทษว่ากล่าวตักเตือนมาแล้ว หรือกระทำผิดวินัยร้ายแรง ตามข้อ ๑๑ แต่มีพฤติการณ์ว่านักศึกษาผู้สำนึกในการกระทำผิด

การทำทัณฑ์บนให้ทำเป็นหนังสือ ลงลายมือชื่อนักศึกษาผู้กระทำผิดวินัย และเชิญผู้ปกครองมาลงลายมือชื่อรับทราบการกระทำความผิดและรับรองทัณฑ์บน

(๓) การสั่งพักการศึกษาหรือพักการเสนอขออนุมัติปริญญา ใช้สำหรับกรณี ความผิดวินัยร้ายแรง หรือกรณีเคยถูกลงโทษทำทัณฑ์บนมาแล้วและกระทำผิดซ้ำ การลงโทษสั่งพัก การศึกษาหรือพักการเสนอขออนุมัติปริญญาให้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษร และเชิญผู้ปกครองมารับทราบ

การสั่งพักการศึกษาให้เริ่มเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาที่กระทำผิด โดยให้นับ ระยะเวลาที่ถูกสั่งพักการศึกษาเป็นระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาที่ถูกสั่งพักการศึกษา จะต้องชำระค่าธรรมเนียมรักษาสภาพการ เป็นนักศึกษา

(๔) การลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาหรือให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา และลบชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ใช้สำหรับกรณีความผิดวินัยร้ายแรง หรือกรณีเคยถูกลงโทษให้พัก การศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษา และมีพฤติการณ์ไม่สำนึกในการกระทำความผิด

ข้อ ๒๐ สำหรับการพิจารณาโทษวินัยของนักศึกษาที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา ซึ่งออกตามความใน กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก

หมวด ๓
การอุทธรณ์

.....

ข้อ ๒๑ นักศึกษาที่ถูกสั่งลงโทษตามข้อบังคับนี้ มีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย ต่อมหาวิทยาลัย ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ โดยต้องทำคำร้องเป็นหนังสือ ยื่นต่อ กองพัฒนานักศึกษา เพื่อเสนอให้มหาวิทยาลัยพิจารณา

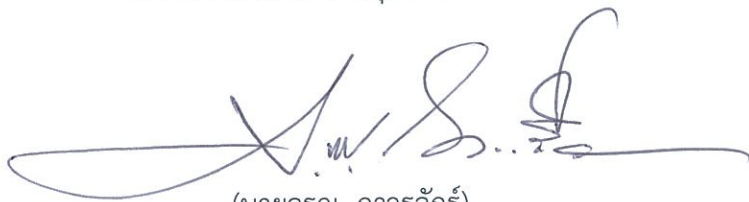
ข้อ ๒๒ เมื่อได้รับคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์ที่มีได้เคยเป็นกรรมการสอบสวนวินัยในเรื่องที่อุทธรณ์ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน ประกอบด้วย

- (๑) รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) คณบดีหรือรองคณบดีที่คณบดีมอบหมาย เป็นกรรมการ
- (๓) คณาจารย์ จำนวน ๒ คน เป็นกรรมการ
- (๔) นิติกรของมหาวิทยาลัยหรือผู้ที่มีความรู้ด้านกฎหมาย เป็นกรรมการ
- (๕) ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษาหรือผู้ที่ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษามอบหมาย เป็นกรรมการและเลขานุการ
- (๖) เจ้าหน้าที่กองพัฒนานักศึกษา เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๒๓ การพิจารณาอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการตามข้อ ๒๒ พิจารณาข้อเท็จจริงจาก พยานหลักฐานประกอบกับข้ออุทธรณ์ ถ้าเห็นว่าการลงโทษนั้นชอบด้วยกฎหมายและเหมาะสมแล้ว ให้เสนอยกอุทธรณ์ ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่เหมาะสม ให้เสนอแก้ไขตามควร แก่กรณี แล้วทำความเห็นเสนอต่อมหาวิทยาลัยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้อธิการบดีดำเนินการวินิจฉัย แล้วให้แจ้งคำสั่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๑๘ วรรคสองต่อไป

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งพิจารณาคำร้องขออุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายจรรยา ถาวรจักร์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี